

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

25 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, de către avocatul Dumneanu Radu în numele inculpatului Crăciun Dorin și de către inculpatul Crăciun Dorin prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Crăciun Dorin XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 13.10.2017 – 29.01.2018 (prima instanță);
2. 23.02.2018 – 21.03.2018 (instanța de apel);
3. 26.04.2018 – 25.09.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău /sediul Rîșcani/ din 29 ianuarie 2018, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Crăciun Dorin a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, s-a suspendat executarea pedepsei închisorii numită lui Crăciun Dorin stabilindu-i un termen de probă de 2 ani, cu obligarea să nu-și schimbe domiciliul în această perioadă de probă fără acordul organului de probațiune.

S-a respins cerința procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul, la 01 martie 2017, aproximativ la ora 23:30, aflându - se în mun. Chișinău, posedând permis de conducere pentru mijlocul de transport pe care-l conducea, conducând automobilul de marca „Mercedes”, model E250 CDI cu n/î XXXXX, pe bd.

Moscova în direcția str. Alecu Russo, ajungând la intersecția cu str. Nicolae Dimo, acționând contrar prevederilor art. 45 alin. (1) lit. a), b), d) a Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13.05.2009, care stipulează: „*conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase și situația rutieră*” și alin.(2) care stipulează „*în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului*” și art. 47 alin. (1) lit. a) a Regulamentului circulației rutiere, care stipulează: „*limitele maxime de viteză pe drumurile publice în localități – 50 km/h*”, nu a ținut cont de situația rutieră, nu a manifestat prudență sporită, a condus automobilul de marca „Mercedes”, model „E250 CDI” cu n/î XXXXX cu viteză sporită în rezultatul cărui fapt a tamponat automobilul de model Dacia Logan, n/î XXXXX, condus de Mămăligă Valeriu.

În rezultatul impactului produs, conducătorului automobilului de model Dacia Logan, n/î XXXXX, Mămăligă Valeriu i-au fost cauzate leziuni corporale: traumă asociată cranio – cerebrală închisă cu hemoragii intracerebrale, toraco abdominală cu fracturi costale bilaterale, contuzia pulmonilor și a cordului, lezarea ficatului și a splinei cu hemoperitoneum și fractura femurului, drept în rezultatul cărora acesta a decedat în Institutul de Medicină Urgentă, la 08.03.2017.

Acțiunile inculpatului Crăciun Dorin au fost încadrate juridic în conformitate cu prevederile art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, adică „*încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane*”.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Scutaru Adrian, prin care a solicitat casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să fie dispusă recunoașterea lui Crăciun Dorin vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 5 luni, cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, aplicând în privința lui Crăciun Dorin măsura preventivă – arestul preventiv până la intrarea sentinței în vigoare, obligarea inculpatului să achite cheltuielile judiciare în sumă de 9 171 lei, invocând că pedeapsa aplicată este prea blândă, nu corespunde gradului și caracterului socialmente periculos al faptei săvârșite de către inculpat și nu-și va atinge scopul impus prin restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

A mai indicat că, analizând circumstanțele în care a avut loc accidentul și comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunii incriminate, partea

acuzării a considerat că pedeapsa care urmează să-i fie aplicată inculpatului urma să fie una pe măsură, or inculpatul în cadrul urmăririi penale nu a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii imputate, pe parcursul celor șapte zile cât partea vătămată s-a aflat în comă, inculpatul nu s-a interesat de soarta acestuia, mai mult, nici îndată după decesul părții vătămate și înmormântării acestuia, inculpatul nu s-a interesat de soarta părții vătămate, ci numai după trecerea a unui termen de peste 5 luni de la decesul părții vătămate, inculpatul a încheiat un acord de împăcare cu succesorul părții vătămate, prin care inculpatul s-a obligat să-i achite succesorului părții vătămate suma de 200 000 lei ca prejudiciu material și moral, iar ultimul se obligă să depună cererea prin care să confirme faptul lipsei pretențiilor și că nu dorește tragerea la răspundere penală al lui Crăciun Dorin, în caz contrar succesorul părții vătămate se obligă să restituie lui Crăciun Dorin, sub formă de penalitate, echivalentul de 200 000 lei.

Mai mult, procurorul a menționat că, inculpatul știind că a fost pus sub învinuire și intuind că cauza va fi expediată în instanța de judecată a semnat un acord de împăcare cu succesorul părții vătămate, prin care a condiționat ultimul la semnarea unei cereri prin care acesta nu are pretenții și nu dorește tragerea la răspundere penală al lui Crăciun Dorin or, potrivit acordului de împăcare, succesorul părții vătămate în caz contrar urma să-i restituie lui Crăciun Dorin, sub formă de penalitate, echivalentul de 200 000 lei, fapt din care partea acuzării a desprins ideea că inculpatul nu a conștientizat fapta comisă, iar aceasta impune aplicarea unei pedepse mai aspre, adică privativă de libertate, mai mult că pedeapsa pentru infracțiunea incriminată nu prevede o altă pedeapsă decât cea sub formă de închisoare.

A menționat faptul că, prin pedeapsa aplicată inculpatului, nu se va atinge scopul pedepsei, astfel nefiind restabilită echitatea socială, fapt ce nu va genera corectarea condamnatului, susținând că, sentința emisă în privința lui Crăciun Dorin nu este decât o încurajare a acestuia de a comite noi infracțiuni similare, exact cum încurajează și alte persoane să comită fapte similare, mai mult că acesta anterior de mai multe ori a încălcat regulile de securitate a circulației rutiere.

Totodată, a mai menționat că, instanța ilegal a respins ca fiind neîntemeiată solicitarea procurorului cu privire la încasarea de la condamnat în contul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 9 171 lei, indicând prevederile art. 227 alin.(1), 229 Cod de procedură penală.

A mai invocat că, efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o; ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2018, apelul declarat a fost admis, casată parțial sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre prin care lui Crăciun Dorin recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa de 3 ani închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, însă a stabilit o pedeapsă prea blândă.

Astfel, instanța de apel a indicat că, la stabilirea pedepsei, prima instanță nu a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, considerând eronat că îndreptarea și corectarea lui Crăciun Dorin e posibilă fără izolare de societate, aplicându-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de trei ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de doi ani.

Instanța de apel a mai indicat că, concluzia primei instanțe, precum că, corijarea inculpatului ar fi posibilă prin aplicarea art. 90 Cod penal, este una eronată, menționând că modalitatea de executare a pedepsei aleasă în privința inculpatului – și anume executarea reală, este în acord cu principiul proporționalității, luându-se în vedere fapta comisă și urmările excepțional de grave produse – decesul unei persoane, cât și comportamentul său post infracțional, care până la începerea cercetării judecătorești nu și-a recunoscut vina, nu a vizitat victima în staționar.

Mai mult, instanța de apel a conchis că circumstanțele invocate de către prima instanță nu îndreptățesc faptele comise de către inculpat și deci, nu poate genera aplicarea unei pedepse neechitabile, mai mult, soluția adoptată de către prima instanță nu-și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, pentru a nu admite pe viitor săvârșirea a astfel de infracțiuni, or aplicarea unor pedepse penale reale cu închisoare ar asigura conștientizarea de către Crăciun Dorin a celor comise cu adoptarea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul în societate.

Instanța de apel a mai menționat că, în cauza dată nu există și nu au fost stabilite careva circumstanțe excepționale sau alte circumstanțe care ar micșora esențial gravitatea faptei inculpatului, iar în calitate de circumstanțe atenuante prevăzute de art. 76 Codul penal au fost stabilite: anterior nu a fost judecat, a recuperat prejudiciul material și moral integral.

Referitor la cerința procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizelor judiciare în sumă de 9 171 lei din contul inculpatului, instanța de apel a conchis că nu a fost justificată, or, prima instanță

just a constatat că acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii încriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului.

Mai mult, instanța de apel a indicat că procurorul nu a prezentat careva probe concludente că suma a fost suportată în afară de cazurile când le-au executat în cadrul unei însărcinări de serviciu de către expert.

5. Decizia instanței de recurs, este atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1 Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea parțială a deciziei cu transmiterea cauzei la rejudecare în alt complet de judecată invocând că:

- conform art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, inculpatul suportă cheltuielile judiciare;

- soluția instanțelor de judecată de a respinge încasarea acestor cheltuieli este neîntemeiată;

- prin legea nr. 316 din 22.12.2017, a fost abrogat alin. (2) art. 143 Cod de procedură penală, prin ce se atestă intenția legiuitorului de a pune cheltuielile judiciare în sarcina inculpatului;

- se constată inegalitatea părților în proces și punerea proprietății publice într-o situație defavorizată față de condamnat care a acționat ilicit față de bugetul public, ceea ce, conform legislației în vigoare și jurisprudenței CEDO, nu poate fi admis;

- în statele europene ca Germania, Estonia, Letonia, România, se pun în sarcina persoanei ce a săvârșit infracțiunea achitarea cheltuielilor judiciare și nu pe umerii contribuabililor onești;

- instanța de apel nu a îndeplinit cerințele stipulate în prevederile art. 101, 394, 414 Cod de procedură penală.

5.2 Avocatul Dumneanu Radu în numele inculpatului, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 10), 16) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei cu menținerea sentinței, invocând că:

- ambii participanți la traficul rutier, implicați în accidentul rutier au încălcat prevederile Regulamentul circulației rutiere, iar în cazul în care în rezultatul acestuia ar fi fost vătămat sau decedat inculpatul, probabilitatea că partea vătămată ar fi fost tras la răspundere penală este evidentă;

- inculpatul se deplasa pe drumul principal, iar impactul s-a produs **inclusiv** din cauza că șoferul mijlocului de transport de model Dacia Logan a încălcat flagrant și grav prevederile pct. 1.3), 39.1) și pct. 40.1) lit. a) și b) din Regulamentul circulației rutiere, care prevăd: „... *înaintea schimbării direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la*

trafic”, iar „Înainte de virarea la stânga sau întoarcerii, conducătorul de vehicul trebuie ... să se apropie din timp de axa drumului, în cazul circulației dublu sens...” și „...să cedeze trecerea vehiculelor care vin din sens opus și urmează să se deplaseze înainte”, deoarece acesta nu s-a asigurat că manevra de virare la stânga, prin care a interceptat traiectoria de deplasare a mijlocului de transport condus de inculpat va fi efectuată fără a pune în pericol ceilalți participanți la trafic;

- conducătorul mijlocului de transport de model Dacia Logan, nu doar că nu a cedat trecerea mijlocului de transport, a cărui sens de deplasare a fost intersectat, dar a încălcat și linia dublă continuă, care separă sensurile de deplasare și, fără a ceda trecerea mijlocului de transport de model Mercedes, a început manevra de virare la stânga, fapt care s-a soldat cu impactul dintre aceste unități de transport;

- între acțiunile victimei și consecințele accidentului rutier, cu certitudine există legătură de cauzalitate, respectiv ambii conducători auto implicați în accidentul rutier sunt vinovați atât de încălcarea prevederilor Regulamentului circulației rutiere, iar faptele prejudiciabile comise au determinat apariția consecințelor social periculoase;

- circumstanțele descrise se confirmă atât prin procesul – verbal de cercetare la fața locului și schița accidentului rutier, de deteriorările cauzate mijloacelor de transport în rezultatul impactului, de rapoartele de expertiză auto – tehnice, cât și de înregistrările video, ridicate și anexate la materialele cauzei penale;

- dispunerea executării pedepsei aplicate de Curtea de Apel Chișinău este subiectivă și ilegală, fără a fi motivată prin prisma circumstanțelor cauzei;

- instanța de apel eronat a interpretat prevederile art. 64 alin. (4), (2) pct. 10), art. 66 alin. (4), (2) pct. 9) Cod de procedură penală, care a indicat ilegal ca motiv pentru casarea sentinței în partea ce ține de aplicarea art. 90 Cod penal, faptul că: „...comportamentul său post infracțional, care până la începerea cercetării judecătorești nu și-a recunoscut vina...”;

- concluzia instanței de apel că inculpatul nu a vizitat victima în staționar, este eronată, or, după accident inculpatul a fost internat în aceeași instituție medicală ca și victima și permanent s-a interesat de starea acestuia, însă nu a avut posibilitate să influențeze evenimentele respective, inclusiv datorită aflării victimei într-o stare gravă și a imposibilității comunicării victimelor accidentului rutier;

- la fel consideră eronată concluzia instanței de apel că „persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală” și că „...aplicarea unor pedepse penale reale cu închisoarea ar asigura conștientizarea de către Crăciun Dorin a celor comise cu adoptarea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul în societate”, or comiterea faptei a avut loc din imprudență;

- anume conștientizarea caracterului periculos al faptei comise a determinat inculpatul să aleagă examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, scutind inclusiv succesorul victimei de necesitatea de a se

prezenta la fiecare ședință de judecată, cu ajutorul părinților și rudelor , inculpatul a stins integral atât prejudiciul material, cât și cel moral;

- inculpatul nu are antecedente penale, se caracterizează pozitiv, se află pentru prima dată pe banca acuzaților pentru comiterea unei fapte din imprudență, este tânăr, student, la inițiativa inculpatului au fost contactați succesorii victimei încă la faza urmăririi penale pentru a compensa prejudiciile materiale și morale, lipsa circumstanțelor agravante.

5.3 Inculpatul, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei cu menținerea sentinței, a invocat argumente similare cu cele din recursul avocatului Dumneanu Radu, descrise la pct. 5.2 din prezenta decizie.

6. Judecând recursurile ordinare în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că, recursul ordinar declarat de către procuror urmează a fi respins ca inadmisibil, iar recursurile ordinare declarate de către avocatul Dumneanu Radu în numele inculpatului și de către inculpat urmează a fi admise din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile ordinare în termen.

6.1 Cu privire la recursul ordinar declarat de către procuror:

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că recurentul indică ca temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Astfel, Colegiul penal menționează că, argumentul acuzării precum că conform art. 229 Cod de procedură penală, condamnatul suportă cheltuielile judiciare, se califică ca declarativ, acest motiv a fost obiect de dispută atât în cadrul primei instanțe(f.d. 40 v.II) cât și în cadrul instanței de apel(f.d. 76 – 78 v. II), asupra căruia s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal lărgit le însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

Prin urmare Colegiul penal indică că, suma de 9 171 lei, este compusă din costul pentru efectuarea rapoartelor de expertiză pe caz, cheltuieli ce urmează a fi achitate conform prevederilor art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală (red. 05.04.2012), din contul mijloacelor bugetului de stat, care conform art. 10 Cod penal, este mai favorabil pentru inculpat.

Colegiul penal invocă că aceste cheltuieli sunt puse pe seama statului prin intermediul organelor de resort care pornesc urmărirea penală și se compun din cheltuieli evidente și necesare în vederea constatării faptei infracționale.

6.2 Cu privire la recursurile ordinare declarate de către avocatul Dumneanu Radu în numele inculpatului și de către inculpat:

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze total hotărârea atacată și să mențină hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În sensul prevederilor din art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea superficială sau motivarea în termeni vagi – evazivi, reprezintă motiv de casare.

Colegiul penal lărgit mai menționează că recurenții avocatul Dumneanu Radu atât și inculpatul în recursuri, drept temeiuri pentru declararea recursurilor au indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10), 16) Cod de procedură penală, și anume cazurile când *„s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală și-a găsit confirmarea în cauza dată, în sensul că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal lărgit notează că din analiza materialelor cauzei, rezultă cert că prima instanță a apreciat obiectiv prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, cumulul de probe administrat la urmărirea penală și examinate în ședința de judecată a primei instanțe, descrise în sentință (f.d. 36-38, v. II), corect a adoptat soluția de condamnare a lui Crăciun Dorin, în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, „încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport care a cauzat decesul unei persoane”, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

În acest sens, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel greșit a admis apelul declarat de procuror, a casat sentința în latura pedepsei cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, prin care inculpatului Crăciun Dorin recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, i s-a stabilit o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 3 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit concluzionează că, la argumentarea soluției, instanța de apel a motivat prin faptul că *„luându-se în vedere fapta comisă și urmările excepțional de grave produse – decesul unei persoane, cât și comportamentul său post infracțional, care până la începerea cercetării judecătorești nu și-a recunoscut vina, nu a vizitat victima în staționar, aplicarea unor pedepse penale reale cu închisoare ar asigura conștientizarea de către Crăciun Dorin a celor comise cu adoptarea unor concluzii concrete ce țin de comportamentul în societate”*.

Subsidiar, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că este incorectă poziția instanței de apel care a specificat în decizia sa că *„la stabilirea categoriei și termenul pedepsei inculpatului, instanța de fond nu a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate”*, prin urmare, Colegiul penal lărgit constată că prima instanță în sentința adoptată a ținut cont de prevederile art. 75 (f.d. 38 vol. II) și a motivat soluția de suspendare condiționată a executării pedepsei cu închisoarea, conform art. 90 Cod penal (f.d. 38-39 vol. II) care în opinia Colegiului penal lărgit s-a efectuat corect și echitabil în speța dată, astfel pedeapsa închisorii urmează a fi suspendată condiționat pentru corectarea și reeducarea inculpatului, și obținerea scopului pedepsei nefiind necesară executarea reală a pedepsei cu închisoarea.

Mai mult, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel nu și-a motivat decizia sa vizând corectarea condamnatului prin necesitatea izolării lui Crăciun Dorin de societate în condiții de privare de libertate.

Astfel, Colegiul penal lărgit indică că există temei legal pentru casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței, deoarece la individualizarea

pedepsei, instanța de apel nu a acordat deplină eficiență dispozițiilor art. 61, 75 Cod penal, precum și faptului că închisoarea este una dintre cele mai grave pedepse și se aplică doar în cazurile când corectarea și reeducarea condamnatului nu este posibilă fără izolarea lui de societate.

Totodată, Colegiul penal lărgit menționează că instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului Crăciun Dorin a ținut cont de gravitatea faptelor comise, de circumstanțele cauzei, de influența pedepsei asupra corectării și reeducării inculpatului.

În concluzie, luând în considerație persoana inculpatului Crăciun Dorin, care a recunoscut săvârșirea faptei indicate în rechizitoriu și a solicitat ca cauza să fie judecată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, ținând cont de lipsa circumstanțelor agravante pe cauză, de faptul că inculpatul este tânăr, student, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, a comis pentru prima dată o infracțiune care a fost comisă din imprudență, s-a căit sincer, a recunoscut vina, a contribuit la descoperirea infracțiunii, mai mult ținând cont de faptul că a recuperat prejudiciul material și moral, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că scopul corectării și reeducării inculpatului se va atinge și fără izolarea lui de societate, prin stabilirea inculpatului a unei pedepse cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și stabilirea perioadei de probațiune în mărime de 2 ani, dându-i posibilitate reală inculpatului să-și dovedească corectarea prin comportament exemplar și muncă cinstită, așa cum a dispus corect prima instanță.

Totodată, Colegiul penal lărgit mai menționează că Curtea Europeană în jurisprudența sa, s-a pronunțat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate (cauza Varga și alții v. Ungaria, hotărârea din 10 martie 2015, § 104; cauza Norbert Sikorski v. Polonia, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158), statuând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenției, și nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (cauza Kyprianou v. Cipru, hotărârea din 15 decembrie 2005, §108).

În consecință, Colegiul penal lărgit consideră că recursurile ordinare declarate de către avocatul Dumneanu Radu în numele inculpatului și de către inculpat, urmează a fi admise cu casarea totală a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2018 și cu menținerea sentinței Judecătoriai Chișinău /sediul Rîșcani/ din 29 ianuarie 2018, prin care Crăciun Dorin a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal cu aplicarea art. 90 Cod penal, din motiv că apelul a fost greșit admis, în speță confirmându-se temeiurile pentru recurs, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, în sensul că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, sub aspect că este prea aspru și neechitabil ca inculpatul să execute real pedeapsa – închisoare, având în vedere că succesul părții vătămate nu a atacat sentința prin care inculpatului i s-a suspendat executarea pedepsei cu închisoare conform art. 90 Cod penal.

7. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscriptie Chişinău, Devder Djulieta.

Admite recursurile ordinare declarate de către avocatul Dumneanu Radu în numele inculpatului Crăciun Dorin și de către inculpatul Crăciun Dorin, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chişinău din 21 martie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Crăciun Dorin XXXXX**, cu menținerea sentinței Judecătorei Chişinău /sediul Rîșcani/ din 29 ianuarie 2018 în aceeași cauză penală, prin care:

Crăciun Dorin XXXXX a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, s-a suspendat executarea pedepsei închisorii numită lui Crăciun Dorin stabilindu-i un termen de probă de 2 ani, cu obligarea să nu-și schimbe domiciliul în această perioadă de probă fără acordul organului de probațiune.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **25 octombrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor